

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/94/2016
Identifikačné číslo spisu: 6014200516
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6014200516.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu Mgr. Viliama Pohančenika a JUDr. Věry Nevedelovej, v právnej veci navrhovateľky: S. Q. bytom O. XXXX/XX, K., právne zastúpená: JUDr. Ján Krnáč, advokát, Advokátska kancelária Zvolen, Nám. SNP č. 70/36 proti odporcovi: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o invalidnom dôchodku, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28.01.2016, sp. zn. 26Sd/89/2014-136, jednomyselne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28.01.2016, sp. zn. 26Sd/89/2014-136, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici zo dňa 28.01.2016, č.k. 26 Sd/89/2014-136, potvrdil ako vecne správne rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19.12.2014 a pod totožnými číslami aj zo dňa 15.12.2014 a 20.01.2016. Rozhodnutím zo dňa 19.12.2014 odporkyňa zrušila svoje rozhodnutie zo dňa 27.01.2014, ktorým zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok, keďže počas odvolacieho konania po opätovnom posúdení jej zdravotného stavu tento prehodnotila a určila vznik invalidity od 09.09.2014 s 50% poklesom jej pracovnej schopnosti. Rozhodnutím z 15.12.2014 odporkyňa priznala navrhovateľke invalidný dôchodok vo výške 146,90 € mesačne, ktorý následne valorizovala. Prílohou tohto rozhodnutia je osobný list dôchodkového poistenia v ktorom sú zahrnuté zhodnotenú obdobia poistenia ako aj príslušné zárobky v rozhodnom období. Rozhodnutím z 20.01.2014 odporkyňa zvýšila sumu invalidného dôchodku od 27.10.2015 na sumu 180,80 € mesačne, kde premietla zmenu miery poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľky z 50% na 60%. Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že pre posúdenie zdravotného stavu navrhovateľky bol rozhodujúci posudok z 20.01.2014, keďže tu posudkový lekár konštatoval chronicitu stredne ťažkej

perzistujúcej bronchiálnej astmy, ktorú z hľadiska poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľky vyhodnotil v hornej hranici možného percentuálneho rozpätia 50%. Z hľadiska závažnosti ostatných ochorení, kde sa brali do úvahy doplnené psychiatrické nálezy so zistenou stredne ťažkou formou depresie, tieto považoval za bezvýznamné s poukazom na skutočnosť, že nespĺňajú kritériá dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu.

Krajský súd ďalej poukázal na posudkové hodnotenia k navrhovateľkou namietanému dátumu vzniku invalidity a závažnosti rozhodujúceho zdravotného postihnutia a tiež k ostatným odborným lekárske nálezom predkladaným v priebehu konania. Z uvedených hodnotení vyplynulo, že pre akceptovanie trvalého chronického stavu je potrebných viac odborných vyšetrení a nie len jedno v čase akútneho infektu. Keďže z predložených náleзов nevyplývali pretrvávajúce ťažké formy ochorenia dýchacej sústavy, či už klinicky alebo funkčne resp. duševné ťažkosti navrhovateľky považovali naďalej za posudkovo nevýznamné (12.02.2015, 28.7.2015) posudkoví lekári zdravotný stav navrhovateľky zaraďovali opakovane na úroveň 50% poklesu pracovnej schopnosti. Od 27.10.2015 však posudkovo zohľadnili 10% za ostatné ochorenia predovšetkým duševné ťažkosti navrhovateľky, ktoré hodnotenie sa aj pri zvýšení invalidného dôchodku v rozhodnutí z 20.01.2016 prejavilo.

Krajský súd sa stotožnil s právnym záverom uvedeným v napadnutých rozhodnutiach odporkyne, ktorý vychádzal zo zdravotných ťažkostí navrhovateľky, pri zohľadnení vývoja ochorenia, možnosti ich liečby a výsledky funkčných vyšetrení. Za správne považoval aj zohľadnenie veku a vzdelanie navrhovateľky pri možnej invalidizácii vo vzťahu s obvyklým stavom zdravia fyzických osôb v porovnateľnom veku. Krajský súd poukázal na obsah jednotlivých posudkov, ktoré považoval za dostatočne, logicky, vyčerpávajúco a presvedčivo spracované.

Krajský súd zdôraznil, že pre posudkové účely, je možné vyhodnotiť až po uplynutí zákonom predpokladaného času (obvykle 1 rok) určeného na liečbu, a to v tom zmysle, či ide o dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav liečbou neovplyvniteľný a dosahujúci posudkovo významný stupeň závažnosti. Z tohto uhla pohľadu považoval námietku týkajúcu sa dátumu vzniku invalidity a percentuálneho zhodnotenia zníženej pracovnej schopnosti navrhovateľky za nedôvodnú s poukazom na podrobne uvádzaný vývoj zdravotného stavu navrhovateľky. Námietku týkajúcu sa nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia tiež považoval za nedôvodnú vzhľadom na obsah (k rozhodnutiu o priznaní a o zvýšení invalidného dôchodku) priložených lekárske správ o zdravotnom stave navrhovateľky. Nálezy ORL predložené až na pojednávaní (28.01.2016) krajský súd nepovažoval za nutné zhodnotiť posudkovým lekárom, keďže navrhovateľka už mala ostatné pridružené zdravotné ťažkosti zhodnotené v maximálnej možnej miere (10%) a uvedený nález by u navrhovateľky ani v minulosti nepodmieňoval invaliditu (kapitola VIII., oddiel A prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z.z.).

Proti tomuto rozsudku sa v zákonnej lehote odvolala navrhovateľka, tvrdiac, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Podľa jej názoru z rozhodnutí a postupu odporkyne nie je zrejmé a preskúmateľné, prečo v rámci možnosti navýšenia o 10% nebolo v rozhodnutí z 27.1.2014 uznané žiadne percentuálne zvýšenie. Posudkové zohľadnenie ďalších zdravotných postihnutí má v prípade miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 35% za rozhodujúce zdravotné postihnutie podstatný význam pre záver o vzniku invalidity ako predpokladu pre vznik nároku na dôchodkovú dávku. V jednotlivých posudkoch posudkových lekárov odporkyne ani v rozhodnutí nie je dostatočne odôvodnené vyhodnotenie percentuálnej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť tak za rozhodujúce zdravotné postihnutie ako aj za ďalšie zdravotné postihnutia. Navrhovateľka uvádza, že predložila súdu ako aj odporkyne lekárske správy potvrdzujúce jej dlhodobý ťažký zdravotný stav, a to správy z pneumoftizeologického vyšetrenia, imunoalergického vyšetrenia, neurologického vyšetrenia, hematologického vyšetrenia, ORL a psychiatrického vyšetrenia. Tvrdí, že odporkyňa ani súd sa vo svojich rozhodnutiach vôbec nezaoberali jej problémami horných dýchacích ciest. Navrhovateľka bola od roku 2010 nastavená na liečbu stredne ťažkej astmy, od 09.09.2014 ťažkej astmy, pretože iný lekárske postup a medikamentózne liečba by navrhovateľke vôbec nepomohli. Trvá preto na priznaní

invalidného dôchodku za rozhodujúce ochorenie stredne ťažká astma v spojení s ďalšími ochoreniami odo dňa jej diagnostikovania a za ťažkú astmu najneskôr od 09.09.2014. Uvádza ďalej, že popri rozhodujúcom zdravotnom postihnutí trpela a trpí ďalšími ochoreniami, a to konkrétne horných dýchacích ciest, depresívnou epizódou ťažkého stupňa od 21.05.2014, celiakiou od roku 2013, bližšie neurčeným imunodeficitným ochorením. Čo sa týka náhrady trov konania, prvostupňový súd ich navrhovateľke nepriznal, z dôvodu, že táto v konaní nebola úspešná. Navrhovateľka však nesúhlasí s týmto tvrdením. Podala totiž odvolanie proti rozhodnutiu odporkyne z 27.01.2014. Následne, v priebehu súdneho konania bolo toto rozhodnutie zrušené z dôvodu, že navrhovateľka je invalidná a má mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50%, resp. 60%. Má teda za to, že bola v konaní úspešná, keďže až na základe podaného opravného prostriedku odporkyňa zrušila svoje pôvodné rozhodnutie. Navrhovateľka ďalej tvrdí, že v prejednávanej veci súd prvého stupňa nesplnil svoju procesnú povinnosť a nedodrжал zákonom predpísaný postup v zmysle § 118 ods. 2 O.s.p. Zdôrazňuje, že začlenenie tohto ustanovenia do Občianskeho súdneho poriadku malo za cieľ zvýšiť predvídateľnosť postupu súdu a posilniť právo na spravodlivý súdny proces. V záujme dosiahnutia predvídateľnosti postupu a rozhodnutia ukladá toto ustanovenie súdu povinnosť oboznámiť účastníka konania na pojednávaní s predbežným zhrnutím sporných a nesporných skutkových okolností a tiež s predbežným náhľadom súdu na to, ktoré z navrhovaných dôkazov je či nie je potrebné vykonať. Účastníkovi tým má byť vytvorená možnosť predvídať rozhodnutie súdu a tomu prispôbiť uplatňovanie svojich procesných oprávnení. Navrhovateľka má za to, že v predmetnej veci sa jej odňala možnosť konať pred súdom, ku ktorej došlo v dôsledku postupu súdu. Podľa jej názoru z rozhodnutia prvostupňového súdu nie je zrejmé, na základe akých skutočností, dôkazov a úvah dospel k zamietnutiu žaloby. Zdôrazňuje, že Európsky súd pre ľudské práva vyslovil, že právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo a odôvodnenie rozhodnutia. Požiadavka ústavne konformného odôvodnenia rozhodnutia sa vzťahuje na každý výrok rozhodnutia.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok krajského súdu z dôvodu jeho vecnej správnosti. Dôvody, ktoré uviedla navrhovateľka v odvolaní, nepovažoval za opodstatnené. Na posúdenie dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť fyzickej osoby vykonávať zárobkovú činnosť sa vyžadujú odborné lekárske znalosti. Vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie zverené posudkovým lekárom, a to tak na účely správneho ako aj súdneho konania. Navrhovateľka v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní. Pochybnosti navrhovateľky o nesprávnom posúdení jej zdravotného stavu sú nedôvodné a sú vyvolané jej subjektívnym presvedčením, čo nezakladá dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v správnom konaní. Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľky boli ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „S.s.p.“). V zmysle § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Podmienkou vzniku nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. je invalidita poistenca. Za invalidného poistenca sa v zmysle § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. považuje poistenec, ktorý má pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok. Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobo nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4, určuje sa v percentách podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10%, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmienujúcich dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav (§ 71 ods. 2, 3, 5, 6 a 8 zákona č. 461/2003 Z. z.).

Z uvedeného vyplýva, že pre uznanie invalidity sa vyžaduje nielen dlhodobosť nepriaznivého zdravotného stavu, ale súčasne musí ísť o taký nepriaznivý zdravotný stav, ktorý dlhodobo podľa poznatkov lekárskej vedy spôsobuje trvalý pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v miere nad 40%.

Navrhovateľka namieta dátum vzniku invalidity, keď trvá na priznaní invalidného dôchodku za rozhodujúce ochorenie odo dňa jeho diagnostikovania. Uvedené však nie je možné navrhovateľke priznať, ako to vypláva z rozhodnutí odporkyne, ako aj lekárskeho posudku a predložených nálezov.

Z lekárskej správy z 28.7.2015 doručenej krajskému súdu dňa 31.7.2015 (čl. 94) vyplýva nasledovná skutočnosť. Pľúcne vyšetrenie z 02.03.2010 bolo z hľadiska objektívneho hodnotené takto: „eupnoe, anikterus, acyanóza, dýchanie vezik. čisté, bez vedľajších fenoménov, akcie srdca pravidelné, bez kašľu. Funkčné parametre nezmenené v norme“. Pľúcne vyšetrenie z 3.10.2011 bolo objektívne hodnotené totožne. Pľúcne vyšetrenie z 5.3.2015 bolo v závere hodnotené ako: „astma bronchiálne ťažká perzistujúca s obštrukciou stredne ťažkého stupňa v horných dýchacích cestách a ťažkého stupňa v dolných dýchacích cestách“. Toto ochorenie bolo hodnotené ako rozhodujúce ochorenie pre posudzovanie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa kapitoly VIII.B.3.c), kde bolo aj stanovené z rozpätia 35 - 50% najvyššie percento. Pridružené ochorenia neodôvodňovali v danej dobe percentuálne zvýšenie, pretože navrhovateľka nepredložila aktuálny lekársky nález, predovšetkým od psychológa, resp. psychiatra. V lekárskej správe sa na výslovnú žiadosť o hodnotenie zdravotného stavu navrhovateľky od obdobia 2010 uvádza, že „v rokoch 2010 až 2011 bola astma hodnotená stredne ťažká, ale funkčné normy boli opakované v norme, a preto v tom období zdravotné postihnutie zodpovedalo 35%“. Preto za dátum vzniku invalidity posudkový lekár potvrdil v zhode s ostatnými posudkovými lekármi rozhodujúci deň vyšetrenia 9.9.2014, kedy bolo preukázané, že chronické ochorenie navrhovateľky má progredujúci charakter s dopadom aj na funkčné parametre.

Následne, posudkom z 03.12.2015 odporkyňa zvýšila percentuálnu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 10%, pre ostatné ochorenia, predovšetkým vzhľadom na psychiatrické vyšetrenie z 27.10.2015. Navrhovateľka je v psychiatrickej liečbe od 21.5.2014, avšak nie je u nej dosiahnutá remisia depresívnych prejavov v teréne zmenenej premorbidnej osobnosti s neurotizáciou pri somatických ťažkostiach a incipientným organickým psychosyndrómom. Posudkový lekár odporkyne preto uzavrel, že miera poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou osobou je 60%. Na základe tohto posudku odporkyňa rozhodnutím z 20.01.2016 zvýšila navrhovateľke výšku invalidného dôchodku od 27.10.2015 na sumu 180,80 eur mesačne. Výška invalidného dôchodku sa zmenila z dôvodu zmeny zdravotného stavu navrhovateľky - odo dňa psychiatrického vyšetrenia, ktorým bol potvrdený jej dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav čo sa týka psychických ochorení.

Vzhľadom na to, že posudzovanie miery funkčnej poruchy je odbornou medicínskou otázkou, aj rozhodnutie súdu závisí predovšetkým na odbornom lekárskom posúdení. Súd si preto nemôže urobiť o tejto odbornej otázke vlastný úsudok. Posudok, ktorý spĺňa požiadavky úplnosti, celistvosti a

presvedčivosti a ktorý sa vysporiada so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, býva spravidla rozhodujúcim dôkazom pre posúdenie správnosti a zákonnosti preskúmaného rozhodnutia. Podľa názoru odvolacieho súdu posudky posudkových lekárov sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie z 11. apríla 2014, 20. novembra 2014, 12. februára 2015, 28. júla 2015 a 03. decembra 2015 uvedené kritériá spĺňajú.

Pokiaľ navrhovateľka namietala, že odporca nedostatočne zistil jej celkovú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, túto námietku aj odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Posudkoví lekári sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia v posudkoch zohľadnili všetky zdravotné postihnutia navrhovateľky a ňou predkladané odborné lekárske nálezy, ktoré v posudkoch riadne vyhodnotili. Posudkoví lekári zhodne dospeli k záveru, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľky je podľa doložených lekárskeho nálezu stredne ťažká perzistujúca astma podľa prílohy IV k zákonu č. 461/2003 Z.z. - choroby dýchacej sústavy, kapitola VIII., choroby dolných ciest dýchacích, oddiel b- bronchiale, položka 3, písm. c/. Takémuto postihnutiu zodpovedá rozpätie 35% až 50% miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Navrhovateľke bola najskôr, posudkom z 11. apríla 2014, určená miera poklesu 35%, a to na základe pľúcnych vyšetrení z 10.05.2013, 08.07.2013, 16.10.2013 a 20.01.2014, z ktorých vyplývalo dýchanie dobré, bez vedľajších fenoménov, kašeľ občas, resp. dráždivý kašeľ. Následne, posudkom z 20. novembra 2014 bola navrhovateľke určená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50%, a to na podklade pneumoftizeologického vyšetrenia z 09.09.2014, podľa ktorého sa navrhovateľke dýcha zle, má dráždivý, záchvatový kašeľ, dýchanie zostrené, zhoršené funkčné parametre, pričom ochorenie je chronické a má progredujúcu tendenciu. Je teda zrejmé, že zmena miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je u navrhovateľky daná zmenou zdravotného stavu a v lekárskeho posudkoch posudkových lekárov odporkyne je táto zmena riadne zdôvodnená.

Takto potom odvolací súd v zhode s krajským súdom a odporkyňou mal za preukázané, že zdravotný stav navrhovateľky skôr než od 9.9.2014 nepodmieňoval invaliditu podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z.

Pokiaľ ide o ostatné ochorenia, predovšetkým psychické, posudkový lekár odporkyne navýšil mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o najvyššiu zákonom prípustnú mieru (10%) po tom, ako ochorenie navrhovateľky dosiahlo stav dlhodobosti a navrhovateľka predložila aktuálny lekárskeho nález o jeho ďalšom pretrvávaní. Za ďalšie ochorenia nemožno podľa zákona č. 461/2003 Z.z. navyšovať mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť viac, než už bola u navrhovateľky navýšená.

V žiadnom podaní navrhovateľka neuviedla konkrétne dôvody, ktoré by spochybňovali závery posudkov a nepreukázala, že trpí takým ochorením, ktoré by objektívne znižovalo jej schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť vo vyššej miere, ako bolo stanovené posudkovými lekármi sociálneho poistenia. Subjektívny pocit navrhovateľky ani možnosť zhoršenia zdravotného stavu nie sú právne významné. Na tom základe mal aj odvolací súd preukázané, že zdravotný stav navrhovateľky zatiaľ nepodmieňuje viac ako 60% mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Navrhovateľka ani v odvolacom konaní nepreukázala nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali doplnenie dokazovania za účelom posúdenia nových skutočností či odstránenia rozporov.

Ďalšou odvolacou námietkou je, že súd prvého stupňa odňal navrhovateľke možnosť konať pred súdom tým, že opomenul procesný postup, stanovený ustanovením § 118 ods. 2 O.s.p., čo malo mať vplyv na predvídateľnosť rozhodnutia súdu. Pri posúdení relevancie tejto námietky je pre odvolací súd kľúčové poukázať na charakter správneho súdnictva. Napriek tomu, že v čase rozhodovania prvostupňového súdu bolo správne súdnictvo systematicky zaradené do Občianskeho súdneho poriadku, svojou podstatou ide o konanie odlišné od civilného súdneho konania, čo sa neskôr ukázalo tiež pri rekodifikácii civilného procesu, keď bolo potrebné vytvoriť samostatný kódex - Správny súdny poriadok. Táto odlišnosť správneho súdnictva však bola zakotvená už v Občianskom súdnom poriadku, keď § 246c ods. 2 O.s.p. odkazoval na primerané použitie ustanovení prvej, tretej a štvrtej časti O.s.p. na správne

súdnicstvo pri riešení otázok, ktoré nie sú priamo upravené v piatej časti O.s.p. Išlo teda len o primerané, nie doslovné použitie ustanovení o konaní v prvom stupni, a to len ak piata časť O.s.p., týkajúca sa správneho súdnicstva nestanovovala niečo iné. Ustanovenia týkajúce sa pojednávania však piata časť O.s.p. obsahovala, a to §250q a §§250f až 250ia v spojení §250l ods. 2 O.s.p. Podľa §250q ods. 1 O.s.p. ak nedôjde k vybaveniu opravného prostriedku spôsobom uvedeným v § 250f, 250o alebo 250p, nariadi súd pojednávanie. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Podľa § 250i ods. 1 prvá veta O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Z uvedeného je zrejmé, že ustanovenie § 118 ods. 2 O.s.p. sa na správne súdnicstvo nepoužije, keďže piata časť O.s.p. ako lex specialis obsahuje odlišnú úpravu. Toto je spôsobené, ako už bolo povedané, povahou správneho súdnicstva, a to skutočnosťou, že správny súd nie je súdom skutkovým, ale preskúmacím, jeho úlohou je preskúmať zákonnosť rozhodnutia vydaného správnym orgánom v rámci jeho právomoci. Na pojednávaní v správnom súdnicstve teda nie je potrebné uvádzať, ktoré právne a skutkové tvrdenia sú zhodné a ktoré sporné, keďže túto skutočnosť určuje žalobca, resp. navrhovateľ v žalobe, resp. opravnom prostriedku, vymedzujúc žalobné body. Správny súd nemá pred sebou, ako to je v civilnom konaní, dve protichodné tvrdenia účastníkov - subjektov súkromného práva, ale rozhodnutie orgánu štátnej, resp. verejnej správy, ktoré je (v zásade) účastníkom správneho konania napádané ako nezákonné. Je potom povinnosťou tohto účastníka - žalobcu, resp. navrhovateľa vymedziť, ktoré skutkové či právne závery správneho orgánu, z ktorých vychádzal pri rozhodnutí, považuje za nezákonné. Čo sa týka vykonávania dôkazov, správny súd dôkazy v zásade nevykonáva, keďže je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil správny orgán (nedostatočné zistenie skutkového stavu je dôvodom na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu). Môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, napr. čítaním obsahu administratívneho spisu, nie však nové dokazovanie. Výnimky z tohto pravidla ustanovoval zákon v § 250i ods. 2 O.s.p., pričom išlo o prípady, keď správny orgán rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie. Ako je zrejmé z vyššie uvedenej argumentácie, v správnom súdnicstve by aplikácia ustanovenia §118 ods. 2 O.s.p. nebola ničím opodstatnená, preto zákonodarca jeho obsah nevtelil do piatej časti O.s.p. (a následne ani do Správneho súdneho poriadku). Aj táto odvolacia námietka je tak nedôvodná - v konaní prvostupňového súdu nedošlo k žiadnej takej vade, ktorou by tento navrhovateľke odňal možnosť konať pred súdom.

Pokiaľ navrhovateľka v súvislosti s náhradou trov tvrdí, že bola úspešná, keďže počas súdneho konania jej bol priznaný invalidný dôchodok, odvolací súd sa ani s týmto náhľadom nestotožňuje, keďže v jej prípade šlo o priznanie invalidného dôchodku nie na základe zmeny hodnotenia skutkového stavu odporkyňou, ale na základe zmeny zdravotného stavu navrhovateľky, ktorá potom viedla aj k zmene miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, vzniku invalidity a priznaniu invalidného dôchodku. Zo samotnej objektívnej skutočnosti zmeny skutkového stavu a následného priznania invalidného dôchodku počas súdneho konania nevyplýva úspech navrhovateľky. Tá by bola úspešná, ak by sa preukázala nezákonnosť napadnutých rozhodnutí odporkyne v čase ich vydania.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľka nebola v tomto konaní úspešná a odporkyňa nemá právo na náhradu trov konania zo zákona.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.